

Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Iuliana Oprea și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Țurcan Ruslan, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Țurcan Ruslan împotriva Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, indemnizației de concediu și premiilor, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Țurcan Ruslan și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 februarie 2016

c o n s t a ț ă :

La 20 noiembrie 2015 Țurcan Ruslan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea ordinului și restabilirea în funcție.

În motivarea cererii de chemare în judecată Țurcan Ruslan a indicat că din anul 2000 a fost angajat la Serviciul de Informații și Securitate și a ocupat diferite funcții, iar ultima funcție a deținut șef de direcție.

Serviciul de Informații și Securitate prin scrisoarea din 09 octombrie 2015 l-a informat că prin ordinul nr.743-ps din 02 octombrie 2012 a fost eliberat din serviciu.

La 22 octombrie 2012 a făcut cunoștință cu ordinul nr.743-ps din 02 octombrie 2012 și a constatat că a fost eliberat din funcție în legătură cu pretensele încălcări a restricțiilor pentru deplasare peste hotare stabilite pentru ofițerii Serviciului de Informații și Securitate.

Nu este de acord cu ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr.743-ps din 02 octombrie 2012, consideră că este lipsit de temei de fapt și de drept, deoarece nu a admis abateri sau încălcări în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Serviciul de Informații și Securitate nu i-a adus la cunoștință motivele care au stat la baza concedierii, rezultatele anchetei de serviciu, materialele și concluziile comisiei disciplinare.

Toate încercările de a obține explicații au rămas fără rezultat și nu cunoaște pînă în prezent pentru care faptă a fost cercetat și concediat.

Consideră că în lipsa unei formulări clare și exhaustive cu privire la natura și caracterul abaterilor disciplinare, încălcarea procedurii la eliberarea din funcție,

ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr.743-ps din 02 octombrie 2012 este ilegal.

Cere Țurcan Ruslan anularea ordinului Serviciului de Informații și Securitate nr.743-ps din 02 octombrie 2012 și restabilirea în funcția de șef de Direcție.

La 09 februarie 2016 Țurcan Ruslan a depus cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată solicitând anularea ordinului Serviciului de Informații și Securitate nr.743-ps din 02 octombrie 2012, restabilirea în funcția de șef de Direcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, indemnizației de concediu pentru anii 2012-2015, premiilor achitate lucrătorilor Instituției în perioada întreruperii remunerării muncii pînă la data anulării ordinului contestat (f.d.45-46).

În motivarea cererii suplimentare Țurcan Ruslan a indicat că din motive tehnice de tipar în cererea de chemare în judecată depusă greșit a indicat că a făcut cunoștință cu ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr.743-ps din 02 octombrie 2012 în anul 2012.

Pe originalul ordinului contestat este înscrierea personal făcută că a luat cunoștință cu ordinul de concediere la 22 octombrie 2015.

Nu este de acord cu ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr.743-ps din 02 octombrie 2012, consideră că este lipsit de temei de fapt și de drept, deoarece nu a admis abateri sau încălcări în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 22 februarie 2016 s-a respins acțiunea lui Țurcan Ruslan ca fiind neîntemeiată (f.d.88, 91-99).

La 18 martie 2016 Țurcan Ruslan a declarat apel, iar la 16 mai 2016 a depus apel suplimentar împotriva hotărîrii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 22 februarie 2016 (f.d.101-103, 110-113).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 21 iunie 2016 a respins apelul declarat de Țurcan Ruslan și a menținut hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 22 februarie 2016.

Prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile că Țurcan Ruslan deținând funcția de ofițer de informații și securitate, la 27 iunie 2012 a intrat pe teritoriul Ucrainei prin Punctul de Control și Trecere a Frontierei „Cuciurgan Auto”, iar la 01 iulie 2012 a revenit în țară, prin același punct.

La 16 iulie 2012 Țurcan Ruslan a traversat frontiera de stat a Republicii Moldova în direcția României prin Punctul de Control și Trecere a Frontierei „Giurgiulești-Galați”.

Țurcan Ruslan s-a deplasat peste hotarele Republicii Moldova fără înștiințarea, acordul sau coordonarea conducerii Serviciului de Informații și Securitate, încălcând art.40 alin.(1) lit.a) Legea cu privire la statutul ofițerului de informații și securitate nr.170-XVI din 19 iulie 2007, care prevede că deplasarea ofițerului de informații pe teritoriul Republicii Moldova și peste hotarele ei se autorizează în modul stabilit în act normativ al Serviciului.

Țurcan Ruslan nu a informat Serviciul de Informații și Securitate că a depus cerere de redobîndire a cetățeniei României încălcînd art.14 alin.(5) Legea privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova nr.753-XIV din 12 decembrie 1999.

Ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr.743-ps din 02 octombrie 2012 este legal, emis cu respectarea legii, procedurii stabilite și nu sunt temeiuri de a fi anulat.

La 23 august 2016 Țurcan Ruslan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului Țurcan Ruslan a invocat că instanța a fost obligată să întreprindă măsurile necesare și să stabilească veridicitatea faptelor care au stat la baza emiterii ordinului de concediere.

Reprezentanții Serviciului de Informații și Securitate a prezentat informații eronate care nu au putere juridică și nu corespund realității.

Instanțele de judecată nu au stabilit și încadrat corect toate circumstanțele pricinii.

La baza emiterii ordinului nr.743-ps din 02 octombrie 2012 au stat două ordine a Serviciului de Informații și Securitate care obligatoriu trebuiau să fie prezentate instanței de judecată, fapt confirmat de reprezentantul intimatului.

Instanțele de judecată nu au examinat toate materialele cu caracter secret care au stat la baza emiterii ordinului contestat fiind privat de dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin distrugerea și neprezentarea materialelor de către Serviciul de Informații și Securitate a fost privat de dreptul de a avea mijloace adecvate pentru pregătirea apărării sale.

Instanțele nu au stabilit legalitatea actului contestat, încălcările de procedură admise și motivele de concediere conform art.86 Codul muncii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Țurcan Ruslan în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Țurcan Ruslan în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”. (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Țurcan Ruslan în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Țurcan Ruslan se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan